

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det var da forfriskende at høre, at der var andre partier, der var enige med mig i hr. Gades fejlfortolkning af udtrykket kampagne mod fremmede.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg siger tak til de to konservative ordførere for deres svar, som jo, forstår jeg, betyder, at De Konservative tager afstand fra kampagner mod fremmede. Jeg vil bare sige forsigtigt til Det Konservative Folkeparti, at så er det en sag, som skal diskuteres med befolkningen – det er jeg helt enig i – men det er også en sag, hvor man skal tænke sig grundigt om med hensyn til, hvordan man belægger sine ord. Og jeg synes bestemt ikke, de i de tidligere indlæg var belagt på en sådan måde, at man kunne undgå at få den mistanke, som jeg havde fra starten.

Jeg vil altså nøje følge, hvordan De Konservative og Venstre i de kommende uger og måneder lægger denne debat til rette. Skal vi undgå at puste til racisme og fremmedhad, kræver det noget af os alle sammen, og især kræver det, at man lægger vægt på, hvordan man udtrykker sig.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jeg vil bare for en sikkerheds skyld præcisere, at Fremskridtspartiet hverken står for racisme eller fremmedhad i den betydning, som disse ord opfattes i befolkningen, men alene for sikkerhed og ansvarlighed over for det danske folk, som vi er valgt til at beskytte.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Kun en enkelt bemærkning mere til hr. Gade. Jeg vil gerne bekræfte, at Det Konservative Folkeparti er akkurat lige så optaget af at undgå, at vi får fremmedhad og racisme i Danmark, som Socialistisk Folkeparti er. Det tror jeg for øvrigt det store flertal af partierne og det store flertal i befolkningen også er. Men der er to afgørende forudsætninger for, at vi opnår det – tror jeg; det kan godt ske, der er flere.

Den ene er den forudsætning, jeg nævnte lige før, nemlig at vi åbent diskuterer det og debatterer det i Folketinget og udenfor. Det er vi blevet bedre til; indtil for 2-3 år siden var der ikke mange af os, der talte om udlændingepolitik. Men altså problemer – og det er der jo på dette område – skal vi også være villige til at tale om, og vi skal markere vores holdninger, lytte til hinanden.

Men den anden forudsætning vil jeg også gerne nævne, og den tror jeg også er meget vigtig. Det er, at udlændingepolitikken – eller i dette tilfælde den politik, vi fører med hensyn til, hvem der skal blive statsborger i Danmark – skal være i rimelig overensstemmelse med det, som et stort flertal af befolkningen opfatter som ret og rimeligt.

Dér tror jeg nok, vi må konstatere, at der er et antal eksempler på folk, der indimellem får statsborgerskab, hvor almindelige mennesker, uanset hvilket parti de kommer fra, siger: Er det nu ret og rimeligt, at vi belønner den mand eller den kvinde, der har begået den og den lovovertrædelse, med også at blive danske statsborgere? Det at være dansk statsborger, når man ikke er født til det, er altså noget, man skal give dem, der har fortjent det, og efter min mening ikke de folk, der direkte ikke har fortjent det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 270:

Forslag til lov om folkeskolen.

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen).

(Fremsat 22/4 93).